

KRÖNIKA av Sherap Therchin

Jobbar på en tibetansk frivilligorganisation i Nepal

Du hittar hans övriga betraktelser kring Tibet och livet i exil på www.sheraptherchin.com.

Att vara praktisk

ENLIGT INTUITIONSPRINCIPEN ska den oskyldige inte göra falska erkännanden. Men när det enda alternativet är en skör strimma av hopp att samarbete kommer leda till frihet händer det ofta att man blir tvungen att tänja på sanningen. Denna insikt har mycket gemensamt med den tibetanska kampen. Hur mycket jag än tycker om att höra och säga "Tibet har alltid varit ett självständigt land, så det förtjänar sin självständighet och suveränitet" kan jag inte göra det. Inte för att vi är på fel sida av sanningen men snarare eftersom att underställa sig Kina, att överge sanningen om självständighet för att på så sätt uppnå äkta autonomi, är det enda realistiska alternativet. Det är på tiden att världen får se tibetanerna – de oskyldiga – återvända till ett autonomt Tibet tillsammans med sin kära ledare Hans Helighet Dalai Lama efter mer än 50 år i exil. Givetvis finns det vissa grupper som har bestämt sig för att kämpa till sista blodsdroppen och aldrig inse sanningen. Av dessa grupper är den Tibetanska Ungdomskongressen (TYC) den främsta. TYCs bidrag till att sprida information om den tibetanska kampen genom åren har lett till global uppmärksamhet, och idag är de den största av de organisationer som kräver ett självständigt Tibet. Deras medlemmar inkluderar några av det tibetanska exilsamhällets bästa tänkare, och även om deras principer skiljer sig från den demokratiskt valda Medelvägen har de stöd från en stor grupp tibetaner och förstås Hans Helighets välsignelse. Jag har personligen stor respekt för TYC och beundrar deras initiativ men av princip kommer jag alltid stödja Medelvägen. Jag tror på Medelvägen av följande fyra anledningar:

1. Idag följer hela världen Kina med stort intresse. Kinas ekonomiska tillväxt har i decennier varit ingenting mindre än fantastisk. Denna oöverträffade tillväxt fortsätter även i en period då de flesta länder istället försöker undvika en recession. Kina har blivit för stort för att kunna ignoreras. Det är faktiskt så att "ignorera" är en underdrift med tanke på att nästan allt vi använder oss av idag är tillverkat i Kina. Från ett kinesiskt perspektiv är det Kina vi ser idag ett resultat av visionära ledare, effektivt ledarskap och en hårt arbetande befolkning. Och från en utomstående perspektiv är det de underbetalda arbetarnas uppoffringar, brotten mot upphovsrätten och licenser, den enorma energiförbrukningen, den geografiska expansionen medelst militär makt och landets diktatoriska enpartistat som gjort Kina till vad det är idag. Oavsett hur de har kommit dit är Kina idag nära sitt slutgiltiga mål – att bli världens största ekonomi. Men från en utomstående perspektiv spelar detta mindre roll för en kärnavapenmakt med en befolkning på mer än 1,3 miljarder. Tibets

kamp mot ett så mäktigt land, även om vi som nu nöjer oss med autonomi, verkar nästan omöjlig utan stöd från de mer än en miljard kineserna. Ett tålmod stort som Stilla Havet kan också ta slut om vi ska försöka övertyga det stora antalet vilseledda kineser. Kineserna må vara bland världens mest intelligenta folk men när det gäller Tibetfrågan har de letts att tro att Tibet alltid har varit del av Kina och att tibetanerna således gör uppror mot sin egen regering.

2. Vi är ännu inte fria från ekonomisk, religiös, köns- och rasbaserad splittring. Kanske kommer vi aldrig bli det, men Europa, som kan anses vara den mest civiliserade och avancerade av världens kontinenter, har kommit långt i denna strävan. Den gemensamma valutan Euro var en milstolpe i jakten på mer ekonomisk frihet och ömsesidigt beroende. Ömsesidigt beroende är nyckeln – det har alltid varit viktigt och betydelsen har ökat mångdubbelt under årens lopp, till den grad att det ibland kan vara svårt att skilja ett självständigt land från en autonom region. Med självständigheten som bas har flera länder som spänner över kontinenter och gränser format allianser och unioner. Att ha större och mäktigare grannar har ofta varit till en fördel, och på samma sätt har det varit gynnsamt att leva som autonom region under en större makt. Tibetanerna kan antingen välja den relativt pragmatiska Medelvägen och dess utlovade äkta autonomi, eller deras medfödda rätt till "självständighet" som kanske aldrig kan bli verklighet.

3. Vi måste stödja Medelvägen eftersom en majoritet av oss har valt den. Trots den vanliga föreställningen att det är Hans Helighet Dalai Lama som har valt Medelvägen är det faktiskt så att en majoritet av tibetanerna har sagt ja till denna approach i allmänna val. Vi bör åtminstone följa vår tro på demokratin. Gillar vi inte resultatet måste vi vänta till nästa val för att "självständighet" ska kunna bli vår demokratiskt valda inriktning.

4. Kanske kommer jag klandras för att ta upp buddhismens roll i våra relationer med Kina. Men är vi inte främst buddhister? Tibetaner och den tibetanska buddhismen är så nära sammankopplade att de nästan kunde vara synonymmer. Trots detta är en majoritet av tibetanerna villiga att bortse från fundamentala buddhistiska principer som "förlåtelse" och "medkänsla" när det gäller kontakterna med den kinesiska regeringen. Låt oss förlåta och visa medkänsla med kineserna, inte bara för att vi är buddhister men också för att det är en förnuftig utväg. Om vänlighet kan inge kineserna en känsla av respekt och betydelse, och leda till ett meningsfullt avtal mellan oss, då skulle de tibetanska martyrernas familjer bli verkligt stolta över sina näras uppoffringar. *